

BEWUSTWORDING AAN DE HAND VAN UITERLIJKE OORZAKEN.

Verdraagzaamheid.

Spanningen in de wereld.

Kracht van eigen psyche.

De spanningen die op het ogenblik in de wereld bestaan zijn natuurlijk van verschillende aard. Je kunt ze in materiële spanningen ontleden, dan krijgen we bv. de grote moeilijkheid van het behouden van een rijkdom, het ontwikkelen van een technisch systeem, zonder dat men daardoor de menselijkheid uit het oog verliest. U leeft in een wereld die van uw werkelijke natuurlijke behoeften nogal verschilt. Bv. u leeft in een wereld met een permanent geruis en lawaai. Als u luistert kunt u het horen, u merkt het niet meer op maar dat betekent dat een deel van uw wezen voortdurend ergens dingen registreert, of u moet zeggen ik registreer ze niet meer, maar dan ontstaat weer een grotere moeilijkheid bij concentratie op wat u wel moet horen.

U wordt geconfronteerd met ontzettend veel nieuws. Al die nieuwtjes hebben met uw eigen leven slechte zijdelings of niets te maken, maar u houdt er zich mee bezig, daardoor wordt u eigenlijk afgeleid van uw eigen persoonlijke problemen en komt u er dan minder snel toe om met uzelf in het reine te komen en dat is ook een nadelige factor. Materieel komen we dan verder, ik zal ze maar even kort opsommen: spreken over economische moeilijkheden die voortkomen uit een totaal verkeerde waardering van bezit en productiviteit, de dingen waarop men dus deze maatschappij gebaseerd heeft. Dan zijn er economische spanningen door de grote welvaartverschillen in delen van de wereld, en daarnaast de machtsverschillen waardoor men een welvaartsverschil eigenlijk niet meer kan accepteren. Men moet zorgen dat men een andere grote macht dan toch weer een bondgenootschap, of zo iets, afsnoept. Politieke spanningen: in de wereld kun je de staatslieden zo'n beetje onderscheiden in haviken en valken, en dan is er nog een enkele duif.

De havik wil doden ten koste van alles, wil zijn macht handhaven en hij wil zichzelf verrijken. Die haviken vinden we in de politiek daarnaast in het zakenleven. Dan hebben we de valken dat zijn de mensen die menen dat ze hun eigen wijze van denken ten koste van alles moeten verdedigen en ook vaak hun eigen wijze van leven. Ze zijn tegenover de rest van de wereld nogal erg agressief. En dan hebben we daarnaast de mensen die zeggen ach laten we geen drukte maken het gaat allemaal zo wel, die proberen alles met een goed woord en een bedragje af te kopen. Dat geen van deze drie benaderingen een oplossing is voor de wereldproblemen zult u wel begrijpen. Maar u wordt weer meegesleurd in het denken van dergelijke mensen en daardoor staat u wederom onder spanning. Alles bij elkaar, dus zuiver materieel al verwarrend genoeg.

Uit de ruimte krijgen we ook invloeden. Vb. dit jaar wordt het Venusjaar genoemd, maar het heeft een aantal invloeden die wij plegen te omschrijven als rood d.w.z. driftig, hartstochtelijk op allerhande terrein, onbeheerst. Het zal verder een jaar zijn waarin dus het klimaat in vele landen nogal wisselvallig is, het zal nogal eens veel vocht geven, er zullen veel overstromingen zijn met alle gevolgen daarvan. Als je het zo bekijkt neen dan is het een wereld waarin je moeilijk leeft, en waarin het heel erg moeilijk is om je eigen houding te bepalen. Wanneer je als mens tegenover al die dingen staat, dan kun je dus kiezen tussen de absolute agressiviteit en de absolute verdraagzaamheid, zo lijkt het. Absolute agressiviteit, aanvallen van alles wat je eigen denkbeelden, je eigen levenspatroon bedreigt. Een zekere orthodoxie waarbij je alles wil handhaven zoals het is. De andere kant is over je laten lopen in de hoop dat het mee zal vallen met de tijd. U begrijpt wel dat die dingen niet te hanteren zijn op het ogenblik. Absolute agressie betekent in uw wereld ondergang. Absolute verdraagzaamheid betekent hetzelfde. Wat overblijft is een werkelijke verdraagzaamheid en die moet beginnen met te tolereren dat een ander zijn eigen weg gaat. Wanneer wij ons niet meer zo druk maken om de afwijkende denkbeelden van anderen, dan kunnen we onze eigen denkbeelden beter doorvoeren en we kunnen ons eigen leven ook beter leiden. Maar op het ogenblik dat we menen dat een ander

ongelijk heeft en ons daar voortdurend op gaan richten om dat te corrigeren, dan kun je zeggen ja, wanneer ik iedereen zijn vrijheid geef om te handelen en die voor mijzelf neem, dan zal ik kunnen verdragen dat eenieder van zijn eigen leven maakt wat hij ervan maken wil, zoals ik verplicht ben van mijn eigen leven te maken wat ik zelf voel dat goed is.

In een wereld als de uwe zijn begrippen als goed en kwaad eigenlijk door elkaar gehutseld, niemand weet meer precies wat waar is. Er is een tijd geweest dat de dame die haar enkel liet zien uitermate lichtzinnig was, zij gaf aanleiding, zij prikkelde de mannen zo zei men, en wanneer men de minimode van de dames van vandaag beziet en deze vaak als betrekkelijk normaal attractief, maar toch niet te erg ervaart dan zal men de conclusie moeten trekken, de maatstaven wijzigen zich. Wanneer je de benadering ziet van problemen als seksualiteit, de kerkelijke gehoorzaamheid en je kijkt alleen maar 20 of 30 jaar terug, dan zie je dat de maatstaven veranderd zijn. Met dergelijke verandering van maatstaven heb je geen houvast meer. De wereld is niet in staat om je de wetten te geven, waardoor je weet wat goed en kwaad is. Dan blijft er alleen maar het eigen ik over. Dat eigen ik zult u begrijpen, is in deze tijd nogal eens onder de invloed van anderen. Er zijn mensen die zeggen ja hoor eens, wij moeten bv. De suprematie van Vlaanderen handhaven, of wij moeten zorgen dat Duitsland weer één wordt enz. Die mensen zeggen wel veel, maar wat kunnen ze doen? Eigenlijk niet veel als je het goed bekijkt. Want je kunt nu wel tijdelijk een toestand bereiken waarbij het lijkt of je je zin krijgt maar je kunt de zaak niet veranderen en de wereld van vandaag moet veranderen. Dat kan ze alleen wanneer de mens dus de juiste wijze van verdraagzaamheid gaat gebruiken. Als hij zegt kijk eens wat ik wil doen gaat niemand aan, wat een ander doet gaat mij niet aan. Alleen wanneer onrecht wordt gedaan aan anderen dan heb ik het recht om in te grijpen. Jezus in de tempel bv. maakte helemaal geen bezwaar tegen de praktijken van de priesters daar die toch ook wel van de offers erg profiteerden, maar hij jaagt wel, de wisselaars de tempel uit, deze mensen maakten dus misbruik van hun medemens, in een situatie waarin die medemens machteloos, was, geen andere kans had. Afpersingen, geweld tegenover anderen behoeft u niet te tolereren. Integendeel dat moogt u eigenlijk niet eens aanvaarden. Maar wat u wel moet aanvaarden dat is dat iemand op zijn eigen manier mag denken en leven, hij mag geloven wat hij wil. Hij mag werken of niet werken zoals hij wil mits hij de consequenties daarvan neemt. Hij mag elke moraal aanhangen die hem toevallig past. mits hij anderen daarvan niet het slachtoffer maakt. Dat is een gevaarlijke stelling dat weet ik maar de werkelijke wetten van deze wereld zijn eigenlijk heel eenvoudig.

De wetten van deze wereld luiden: degenen die zich het beste aanpast aan omstandigheden overleeft, de andere gaat ten onder. De sterkste is niet hij die over de meeste kracht beschikt, maar hij die zich het snelste en het meest volledig weet aan te passen. Dat is de materiële wet van uw wereld. Wanneer je daar in staat met al die psychische spanningen en onzekerheden, dan ga je dus op een gegeven ogenblik eigenlijk te sterk richten op dingen die je niet aangaan. Nu weet ik wel in deze tijd zegt iedereen tegen u dat het lot van elke andere mens u aangaat, maar dat is helemaal niet waar. Het lot van een andere mens gaat u aan wanneer u daarmee een binding hebt. Laten we zeggen u zit in een groep, deze groep heeft bepaalde afspraken, dan bent u door die afspraken daaraan gebonden, dat moet u ook doen. U hebt een afspraak om te werken tegen loon, dan moet u goed werken om uw loon te verdienen. Dan is niet de vraag of dat loon nu juist is of niet, de vraag is of u aan hebt genomen werk te verrichten tegen een bepaald loon en bevalt u dat niet dan kunt u altijd de overeenkomst verbreken, maar u moet nooit zeggen nou ja hij betaalt me te weinig dus dan doe ik wat minder. Geestelijk is dit ongeveer hetzelfde. In de geest heb je de behoefte aan ervaring, maar de ervaring die je zoekt is niet wat de mens noemt kennis, de geest zoekt wijsheid, dus het vermogen om juist te leven met de waarde die ze erkent.

In uw wereld zoekt men over het algemeen kennis dat is dus het vermogen te registreren wat men kent en dat is iets anders. De geest werkt voor een groot gedeelte met gevoelens. Daardoor is haar invloed op het onderbewustzijn van de mens dus veel groter dan op het bewustzijn. Ze geeft de mens een oriëntatie mee.

Kijk eens u komt op aarde met bepaalde eigenschappen, dat is erfelijk. De geest heeft een doel zij heeft dat voertuig gekozen, ze kan daarbij over het algemeen niet bewust die mens beïnvloeden, ze kan niet zeggen je moet zo of zo doen, maar dat wat ze wel kan is, een voorkeur tot stand brengen en een afkeur. Als u bepaalde dieren iets wilt leren dan doet u dat door hun lust en onlust bij te brengen. Een rat die door een of ander labyrint moet lopen die krijgt in de ene gang een elektrische schok, in de ander een beloning en op de duur loopt ze

goed. Hij gaat zich aanwennen om dus een bepaalde richting te kiezen, die geest doet hetzelfde. Zij geeft u dus emoties wanneer u iets doet dat voor u zelf niet juist is dan voelt u zich daar toch niet prettig bij, u blijft daarmee bezig. U hebt een gevoel dat het niet in orde is. Dat kan dus materieel volledig verantwoord zijn en verstandelijk kan het heel erg wijs zijn, maar het ik zegt neen dat is niet prettig. Leeft een mens dus naar zijn voldoening toe, het gevoel van dit is juist, dan komt hij al een hele stap verder, want dan is er geen strijd tussen geest en de materie. Wanneer nl. de gevoelswereld tegengesteld is aan de praktijk van uw leven, dan zult u daar een hele hoop moeilijkheden uit ondergaan en dan gaat uw denken ook warrig worden, dan ga je jezelf overtuigen dat je toch gelijk hebt, zoals iemand die een ander doodt en dan zegt ja maar het was onvermijdelijk ik kon er niets aan doen, hij is voortdurend bezig om zichzelf te overtuigen dat het zijn schuld niet is. Dat betekent dus dat hij zich ergens wel schuldig voelt, dat hij zegt ik heb iets onherstelbaars gedaan.

Kom je in zo'n toestand accepteer het dan die schuld heb ik, ga er niet over vechten. Een volgende keer zal ik dus alles doen om dergelijke schuld niet op mij te laden, dan kom je in de richting van de geest, en geest en stof kunnen harmonisch samengaan.

De meeste mensen stellen zich de geest voor als een hele reeks van voertuigen als een soort doosje in elkaar gestoken waarbij dan het kleinste voertuig het hoogste is. Eigenlijk zou u beter kunnen zeggen het is een enorme lange lijn, die lijn loopt ergens naartoe. Dat ergens weten we niet waar, daar eindigt zijn, hier is zij begonnen. Die hele lijn is uw wezen het is alle tijden alle fasen waarin u geleefd hebt, alle vorige incarnaties ev. alle sferen waarin u bewust bent geweest en eigenlijk ook zijn zult. Nu kan uw geest met uw stof harmonisch zijn, dan treedt het volgende op: Omdat de geest harmonisch is en dus niet zo sterk gedwongen wordt zich voortdurend te concentreren op die materie, krijgt zij eigenlijk meer toegang tot haar totaal wezen, ze heeft dus meer vermogen, ze heeft meer kracht. Die kracht gebruikt ze dus dan via het lichaam er is een harmonie, je kunt dus via de geest iemand genezen, via de psyche kun je jezelf desnoods genezen wanneer je maar voldoende ontspannen bent. Op het ogenblik dat die tegenstelling er is gaat dat niet meer door. Dan is het lichaam iets wat die kracht uit de geest niet kan accepteren en elke kracht die je vanuit de geest zou willen gebruiken voor dat eigen lichaam moet eerst weerstand overwinnen. In vele gevallen betekent dat een grotere schade en niet een groter nut. Je kunt misschien een kleine kwaal genezen maar je haalt je 5 kwalen op de hals. En daarmee kan je eigenlijk aan het essentiële punt ook van deze tijd en de spanningen van deze tijd. Je kunt niet leven met spanningen die van buitenaf worden opgelegd, tenzij je in de eerste plaats leert naar waarheid met jezelf te leven. En dat betekent weer dat je jezelf niet moet opleggen aan anderen, maar dat je je eigen verhouding, je eigen verplichtingen voor jezelf moet vastleggen en zeggen zo, dat is de toestand waarin ik besta, nu ga ik binnen deze toestand zoeken naar het grootste geluk dat voor mij denkbaar is. Ik maak het mijzelf zo prettig mogelijk, ik moet het gevoel hebben dit is goed, en dit is goed voelen betekent ook heel vaak natuurlijk iets afschuiven wat je eigenlijk wel prettig zou vinden. 't Kan zijn dat je zegt ja ik voel mij innerlijk verplicht om mijn medemens te helpen maar eigenlijk heb ik veel meer zin om een pint te gaan pakken. Wanneer je die pint dan niet pakt en je helpt die medemens dan heb je voldoening. Pak je die pint heb je toch het gevoel ik had toch eigenlijk wat voor die sukkelaar moeten doen. Dus op deze manier bedoel ik het zoeken van een tevredenheid, bevrediging in jezelf. Onthoud daarbij verder:

Er bestaat geen enkele wet die door mensen gesteld is welk oneindig waar, juist en geldend is. Elke wet die de mens kent, zelfs zogenaamd Goddelijke wetten duiden een gemiddeld aan, ze zijn niet de wet die voor u bestaan, ze zijn alleen een regel waardoor je misschien de wet kunt vinden, zoals ze in u leeft. In uw wereld worden de spanningen grotendeels opgebouwd doordat men de mensen belet zichzelf te zijn. doordat men de mensen belet dat innerlijk geluk te vinden. Natuurlijk is het dwaas wanneer u promotiekansen hebt en u laat die voorbijgaan omdat u meer van doen houdt, dat is menselijk gezien dwaas, maar persoonlijk gezien is het verstandig, u hebt een -veel grotere innigheid in jezelf, een eenheid met andere dingen. daardoor zul je langer leven, je zult meer kunnen doen, je hebt meer kracht, je hebt meer mogelijkheid ook om voor anderen iets te betekenen. En dan is er nog iets wat in uw maatschappij dus wel heel erg vervelend is, dat is bezit. Ah ja ik weet u hebt waarschijnlijk bezit en u vindt het niet vervelend. bezit mijne vrienden is eigenlijk een uitbreiding van de eigen persoonlijkheid. Veel mensen denken aan hun bezit als een deel van zichzelf. Wanneer ze iets verwerven bij de een is dat een kunstobject, de ander een postzegel en voor een derde

10 miljoen dan hebben m het idee dat ze zelf meer waard zijn. Wanneer je jezelf waardeert naar je bezit dan zal alles wat met dat bezit te maken heeft jou betreffen. Je gaat dat ervaren als iets wat jou persoonlijk raakt en aangezien je wat met dat bezit samenhangt nooit kunt beheersen dat ligt buiten je, de wereld bepaalt dat de wat u morgen met de frank die u gespaard hebt kunt kopen en niet kunt kopen, niet u, ook niet het aantal dat op een bankboekje staat of zo. Daardoor staat u dus voortdurend eigenlijk onder spanning u begrijpt dat vaak niet, u bent zo gewend over bezit te denken en te piekeren dat je je eenvoudig niet afvraagt of het ook wel anders kan. Dat bezit is overal op het ogenblik een twistappel. Ik zal u een paar voorbeelden geven: In de westelijke wereld is de twist de zogenaamde bezitsspreiding of de bezitsverdeling. Dat wil zeggen: de armen willen meer van de koek hebben, maar de koek blijft even groot, het resultaat is dat anderen koek moeten missen, die kunnen dat niet missen, strijd. Die strijd is niet gebaseerd op werkelijke behoefte, op werkelijke prestaties, op werkelijk noodzakelijk bezit, ze is doodgewoon gebaseerd op ik wil meer dan jij. In Oostblokstaten is dat precies hetzelfde, daar gaat men ook zeggen: ik vind dat nou wel mooi dat er grote gebouwen worden opgetrokken en universiteiten maar ik wil graag een huis om in te wonen, ik vind het mooi dat jullie tanks produceren maar ik wil graag een auto, ik vind het mooi dat jullie grote elektronische breins maken maar ik wil graag een transistor. Deze spanningen bestaan overal. Die bezitsspanning die maakt het de mens onmogelijk om te begrijpen wat geluk is, en geluk is noodzakelijk. In de wereld bestaat een wet die zegt dat het minimum voor bestaan te allen tijde bereikt wordt en dat de instinctieve drang tot zelfbehoud elke soort en elk individu zal drijven tot een bereiken van dit minimum. Met het bereiken van dit minimum zo zegt die wet dan verder is het leven mogelijk dat voor het ik vreugdig en bevredigend is, er is een harmonisch bestaan denkbaar.

Nu hebben de dieren hun eigen jachtterrein allemaal, de valk tot zelfs de kip toe. De leeuw heeft het terrein waar hij met zijn kudde a.h.w. jaagt, de tijger dito, de zebra's hebben hun eigen terrein waar ze trekken om te grazen enz. De mens heeft die jachtterreinen vroeger ook gehad. Die jacht terreinen zijn dus geen bezit maar ze zijn een levensnoodzaak, daarom is een verdediging van zijn jachtterrein heel begrijpelijk, maar nu heeft de mens die jachtterreinen in het abstracte overgebracht. Hij heeft die uitgedrukt in politiek, in wat hij noemt economie in Ideeën van noodzakelijke vermogens, groei en dergelijke. Dit jachtgebied is niet meer geassocieerd met de werkelijke behoefte En dat betekent dat de mens dus instinctief lang zo zuiver niet geleid wordt als het dier bij zijn keuze, maar hij heeft niet het vermogen gevonden helaas, om geestelijk dit gemis te compenseren Voor de geest is bezit een bijkomstigheid, heel veel van de dingen die u heel erg belangrijk vindt zijn voor de geest geen cent waard.

Nu zult u begrijpen dat de geest die werkt dus alleen met nut ideeën vanuit zichzelf, bewustwordingsideeën vaak in strijd komt met het lichaam dat zich bezighoudt met bezitsideeën jachtterreinideeën. En naarmate die strijd groter en sterker wordt zal de mens dus minder rust vinden in zichzelf en minder gelukkig zijn. In uw wereld wil iedereen op het ogenblik wat anders. Bv. In Chili is men steeds ontevreden er zijn mensen die de gezaghebbers weg willen jagen, dat is op zichzelf tamelijk dom want er is niemand die dat gezag zonder meer kan overnemen. Gelijktijdig echter moeten de boeren wel degelijk meer kansen hebben om te leven, dan ze nu hebben, omdat zij gezien de mogelijkheden voor anderen, tekortkomen, zij zullen dus meer helemaal tevreden zijn omdat men hen teveel confronteert met de dingen die buiten hen liggen. Wanneer een mens zich van bijkomstigheden kan gaan ontdoen, dan ontdoet hij zijn wereld van spanningen, want een groot gedeelte van de eigenaardigheden die op het ogenblik over de wereld kenbaar zijn komen juist voort uit dit gevoel van ontevredenheid. Wanneer een student in opstand komt dan doet hij dit niet omdat hij niet wil studeren maar omdat hij zijn jachtterrein wil uitbreiden, hij wil meer gezag hebben. Dat hij dit gezag op een andere wijze kan verkrijgen dat gaat hem eenvoudig voorbij, hij wil niet wachten tot morgen hij wil vandaag belangrijk zijn. Neem dat die student niet kwalijk dat is logisch, maar het is dom, want het is veel beter om een gestage groei te hebben, dan een voortdurende revolutie. Evolutie is groei, revolutie is een omverwerping waardoor de toestanden zich met omkering van waarden herhalen. Die beneden was komt boven, die boven was komt beneden maar voor de rest blijft de zaak gelijk, daar heb je geen belang bij.

De mensen begrijpen dat niet, ze worden op het ogenblik gedreven tot een jachtgebied dat groter is dan ze aankunnen. De staatslieden willen hun invloeden uitbreiden, de industrieën, hun afzetgebied, en zo heeft ieder wel het zijne. Daarom strijd men waar het niet noodzakelijk is. Bij een primitieve mens is dat acceptabel, bij een werkelijk beschaafde mens niet. De werkelijk beschaafde mens zou zover moeten komen dat hij zou zeggen kijk eens; ik wil eerst mijn eigen leven eens terugbrengen tot het minimum noodzakelijke, ik wil mij niet belasten met bezit, meer dan ik nodig heb om prettig te bestaan op dit moment. Ik wil mij niet bezighouden met belangenuitbreidingen, ik wil alleen ervoor zorgen dat ik tevreden kan zijn met mijzelf. Laat een ander kiezen zoals hij of zij wil, ik kies mijn weg, ik doe wat ik goed acht. Zou men zodanig ontspannen zijn dan zouden de psychische krachten van de mens veel sterker tot uiting komen. Een mens die ontspannen is die kan zich veel sneller herstellen van vermoeidheid, dat is algemeen bekend. Een persoon die relaxed is kan vreemd genoeg zijn eigen reactievermogen opvoeren. Een persoon die voldoende ontspannen is blijkt over grotere krachtreserves te beschikken, iemand die ontspannen is ziet gemakkelijker de toestand aan zoals ze is, en kan dus realistischer reageren. Wanneer u dus eerst eens tot uzelf terugkeert en u komt met uzelf in vrede te verkeren dan is het niet alleen een kwestie van die geest geeft u extra krachten, maar uw mogelijkheid om die krachten te gebruiken is ook veel groter. Laten we stellen dat u ziek bent, wanneer u voortdurend bezig bent met uw eigen ziektebeeld, dan realiseert u zich niet wat er aan de hand is. U houdt zich bezig met symptomen.

In de oude tempels deden ze dat anders, daar brachten ze iemand onder een zekere suggestie zover dat hij zichzelf volledig overgaf aan een godheid, en in deze ontspannen toestand analyseerde het lichaam dat heel goed weet wat er aan de hand is voor zichzelf precies waar de fouten lagen. Daardoor was het de priesters dan ook vaak mogelijk om de kwalen te genezen zoals u weet. Nu kan elke mens die toestand van ontspanning bereiken, het is nl. niet nodig dat u bewust alle oorzaken in uw lichaam kunt opsommen. Belangrijk is dat het lichaam zijn fouten zelf, op dat automatisch onbewuste vlak, kan realiseren en al zijn middelen kan inzetten om die kwaal op te heffen. Theoretisch zijn die mogelijkheden oneindig, in de praktijk begin je natuurlijk klein. Maar ik wil proberen om ook hier een voorbeeld te geven: Iemand breekt een been, normale genezingsduur 3 weken. Wanneer ik nu weet dat het been gebroken is, mijn pijn kan overwinnen dus mij niet door de pijnprikkel laat misleiden en mij volledig ontspan en daarnaast in mijzelf vrede heb kan ik zeggen, dit is een onaanvaardbare toestand in mijzelf dus moet er genezen worden dan kan theoretisch een dergelijke reparatie bij een eenvoudige breuk geschieden in twee uren. In de praktijk zal echter de genezing zodanig versneld zijn dat wanneer de normale genezingsduur drie weken is. men in één uur beter is. In de moderne therapie heeft de geneeskunde daar ook al enigszins gebruik van gemaakt. U weet dat men tegenwoordig operatiepatiënten vaak de dag na de operatie al de kans geeft om op te zitten. Dat men ze zo snel mogelijk helpt om weer te bewegen om normaal te doen. Dus in plaats van te denken aan de pijn en aan het feit dat men beschadigd is, te denken aan het herstel van de normale toestand.

Dat is het instinctief gevolg. En het blijkt dat men daardoor ook heel vaak bijzonder snelle en goede resultaten krijgt bij genezing. Wanneer nu zo'n mens gespannen is, zenuwachtig, dan blijkt die therapie niet te pakken. Dan komen er allerhande complicaties bij. Is iemand ontspannen, accepteert hij de toestand en probeert hij alleen zo prettig en zo gelukkig mogelijk normaal verder te gaan, dan pakt het wel. Stel nu eens dat je iemand ook nog de wil tot genezing zou kunnen bijbrengen dan zou die mens dus in staat zijn om zichzelf het bevel te geven alle krachten te gebruiken, en de doorsneemens van tegenwoordig heeft heel wat overbodig weefsel dat desnoods even afgebroken kan worden, om de reparatie uit te voeren, we zouden dan een veel grotere versnelling zien van dit proces. En daaruit blijkt weer dat de mens dus psychisch heel wat meer vermogens heeft dan men over het algemeen denkt en dat hij die ook wel degelijk voor zichzelf kan gebruiken.

Maar als ik die psychische vermogens heb voor mijzelf dan zal ik ze voor elke relatie met mijzelf in de wereld eveneens bezitten. Als ik die wilskracht heb dan betreft zij niet alleen de eigen lichamelijke reacties maar ongetwijfeld ook de eigen aura, uitstraling, de vitaliteit die men eventueel aan een ander overdraagt, zoals een magnetiseur misschien wel eens doet. En dan komt u dus tot een volgende conclusie. De mens die verdraagzaam is op de juiste manier, die niet over zich laat lopen maar die eenieder het recht toekent om op zijn eigen manier zalig te worden de mens die bewust probeert om zich los te maken van allerhande denkbeeldige

noodzaken en behoeften en zich bepaalt tot hetgeen werkelijk voor hem belangrijk is, wat hem innerlijk vreugde en vrede kan verschaffen, die kan dus ook naar buiten toe zijn invloed kenbaar maken. En daar hij iedereen het recht toekent om te leven zoals hij wil, zal hij alleen diegenen helpen die ongelukkig zijn, en die zal hij helpen om zichzelf terug te vinden. Misschien geen dankbare taak maar als je die geestelijke reserves hebt dan presteer je toch veel meer dan van een normaal mens verwacht kan worden. Aangezien je hele wereld verkeerde denkbeelden heeft zou misschien een dergelijke uitstorting van kracht naar de wereld toe, mensen kunnen helpen om met hun eigen denkbeelden meer in het reine te komen, en dan zou blijken dat heel veel mensen die op het ogenblik zich bezighouden met hun angsten en die daardoor oorlog willen, of bewapening, of economische strijd, of sociale strijd, eigenlijk alleen maar vrede verlangen. En dan zou je die mensen kunnen helpen om naar vrede te zoeken in plaats van naar een zekerheid, waarin die vrede zeker, niet te vinden is. Dan zou je die mensen kunnen helpen om zichzelf te vinden, en daarmee zou je de spanningen van deze tijd voor een groot gedeelte kunnen opheffen. Want de overspannenheid van de hele maatschappij komt juist voort uit die gevoelens van angst en onzekerheid. Wanneer iemand dictator wil zijn, laat hem dictator zijn dat is niet belangrijk, maar stoor je alleen aan die dictator zover als dat onvermijdelijk is en noodzakelijk voor je eigen geluk, ga niet verder dan dit. Beschouw niet andermans woorden als een oneindige wijsheid, of je ze begrijpt of niet. Het gaat er eerst om wat jezelf bent, dan pas om wat er in de wereld gebeurt.

Enkele praktische denkbeelden voor deze tijd:

Het is een beetje een eigenaardige tijd geweest; de laatste maanden. Zo'n beetje onrustig, weerstanden enz. En velen van u hebben het idee dat er in de komende maand beslissingen moeten worden genomen. Zijn die dingen wel zo belangrijk als u denkt. Als u er eerlijk over nadenkt zult u ontdekken dat het helemaal niet zo belangrijk is dat je gelijk krijgt. Helemaal niet zo belangrijk is dat die zaak nu wordt afgehandeld. Het enige wat belangrijk is, is dat je een zo goed mogelijke samenwerking met anderen vindt. Als u zich daar nu eens op richten kunt dan komt u veel verder. In de komende tijd zullen de situaties op deze wereld steeds onoverzichtelijker worden. Niet alleen dat de mensen voortdurend met elkaar gaan vechten en demonstreren, dat mensen losslaan en de gekste dingen doen, maar ook uw bezit komt een beetje in het gedrang en al die dingen meer. Nu is het natuurlijk reuze leuk om te sparen voor je oude dag, maar als je je nu alles ontzegt om dat later toch niets te hebben dat is dwaas. U heeft de komende 4-5 maanden de kans om in vele gevallen iets te verkrijgen of te doen wat u zelf prettig en belangrijk vindt. En wanneer dat niet alleen voor uzelf is, maar bovendien ook voor anderen en u hebt het idee daar doe ik werkelijk iets goeds mee dan is dat nog voornameer. Wanneer u bezit gaat behandelen als iets waar u nu in de eerste plaats wat mee moet doen dan zult u ontdekken dat u van heel veel zorgen over later ontheven wordt, maar ook dat hetgeen u nu gedaan hebt in de komende 5 maanden, jarenlang u plezier blijft geven. U kunt op die manier dus ook materieel allerhande dingen verbeteren en veranderen.

U zult in deze dagen heel vaak heen en weer gesleurd worden door allerhande verkondigers van ideeën. Ze zullen u aanpraten dat dit of dat noodzakelijk of onvermijdelijk is. Luister daar nu eens een tijdje niet al teveel naar, laat ze maar praten. Vraag uzelf eerst eens af wat uzelf wilt in deze dagen. Dat is heel erg belangrijk. Want juist omdat alles een beetje chaotisch is zult u de dingen die u werkelijk innerlijk, niet alleen op grond van een redenering, maar innerlijk tot stand wilt brengen kunnen benaderen. U kunt veranderingen tot standbrengen in deze tijd. Bereid deze in de komende maanden voor zover u dat nog niet gedaan hebt, en houdt er rekening mee dat de uitvoering als vanzelf mogelijk wordt. U hoeft er niet naar te zoeken, over te vechten, het zal ineens zo voor u liggen. Hier kan ik mijzelf gaan worden, hier kan ik dit tot uiting brengen, dat is veel beter als tegen alle weerstanden in te worstelen en op werkelijke belangrijke punten in je leven op een gegeven ogenblik zonder plan en zonder achtergrond te stellen. Er zal ontzettend veel angst zijn in de komende tijd. Wanneer die mensen allemaal zo ontzettend bang zijn onthoudt u dan één ding. U kunt er toch niets aan doen. U kunt de toestanden waar ze bang voor zijn niet veranderen. Bovendien zijn die niet werkelijk zoals ze worden voorgesteld. Maar wat u wel kunt doen is vrede en zekerheid in uzelf vinden en positief denken. Een mens die positief denkt en, ongeacht de spanningen, zo rustig mogelijk zijn weg gaat, voortbouwend aan hetgeen hij zijn plicht acht of hetgeen hij belangrijk acht, zal in dit jaar niet alleen succes boeken maar hij zal een grote steun zijn voor de hele mensheid.

Heel veel mensen zoeken naar bewijzen, onthoud u één ding: wanneer je ergens een bewijs voor zoekt dan vindt je wel iets dat je een bewijs noemt en als je geen bewijs wilt aanvaarden ach dan kun je praktisch alle bewijzen een hele lange tijd terug wijzen en voor onwaar verklaren. Het is niet zo belangrijk dat u een bewijs hebt voor de dingen, het is belangrijk dat u voelt of ze goed zijn of niet.

Heel uw wereld zit in een korset van dit is goed en dat is verkeerd. Haal het korset weg, laat de mensheid natuurlijk groeien en u zult zien dat ze beter, schoner en juister wordt. Uw "verkeerd" is net zo subjectief als uw "goed" . Kunt u dan begrijpen dat het beter is uw eigen subjectiviteit als maatstaf te gebruiken dan de toch zeer subjectieve en zeker niet altijd op feiten gebaseerde veronderstellingen van buitenaf. Wanneer u dan leeft volgens dit subjectieve besef van goed, dan zal de wereld u vanzelf ook leren op welke wijze je dit "gevoel van goed" meterdaad waar kunt maken. Ik ken geen mens die mens geworden is zonder, in eigen ervaring goed en kwaad vergeleken te hebben en zijn eigen innerlijke vrede gevonden te hebben door een juiste gerichtheid in het leven. Al de anderen noemen zich mensen maar, of ze zijn de schimmen of marionetten van anderen, of ze zijn beesten met een menselijk masker op.

Goeden avond vrienden.